

Tartalom

1. fejezet	Ébredés	1
2. fejezet	Éhezni arra, hogy még kapj Istentől	7
3. fejezet	A Szent Szellem ajándékai	19
4. fejezet	Válj alkalmassá az ajándékok fogadására!	29
5. fejezet	Isten ajándékai problémákat oldanak meg	35
6. fejezet	A tanítás létfontosságú	41
7. fejezet	A bölcsesség beszéde	49
8. fejezet	Az ismeret beszéde	65
9. fejezet	A hit ajándéka	83
10. fejezet	Gyógyítások ajándékai	97
11. fejezet	Csodatevő erők	115
12. fejezet	Prófétálás	131
13. fejezet	Szellemek megkülönböztetése	147
14. fejezet	Nyelvek ajándéka	165
15. fejezet	Nyelvek magyarázata	183
16. fejezet	Az ajándékok kölcsönhatása	187
17. fejezet	A Szent Szellem meg akar nyilvánulni rajtad keresztül	195
18. fejezet	Isten szele ébredést hoz	213

Ébredés

1971-ben, amikor Amerika-szerte gyakoriak voltak a zavargások az egyetemeken, az Úr Szelleme azt mondta nekem, hogy menjek el a Howard Egyetemre Washington D.C-be. A hallgatók az összes székot lehordták a hálólhelységekből a földszinti főbejárathoz, és eltorlaszolták velük a kaput, így senki nem léphetett be a campus területére.

Azonban az Úr mégis azt mondta nekem, hogy menjek el oda, tehát elmentem. Évekig foglalkoztam egyetemi hallgatókkal, ezért elcsíptem egy gépet a Tennessee állambeli Chattanoogaából Washington D.C-be. A repülőtérről taxival jutottam el a Howard Egyetem igazgatósági épületéig.

Becipeltem a csomagomat, és megszólítottam a recepcióst:

„Norvel Hayes a nevem – mondtam –, és Tennessee-ből jöttem. Maguknál van lelkész? Isten szólt hozzám, hogy jöjjenek el ide.”

„Igen, hadd kerítsem elő Short tiszteletest – felelte a hölgy, és visszatért a lelkésszel az oldalán.”

„Norvel Hayes-nek hívnak – mondtam – Isten mondta, hogy jöjjenek ide.”

Mennyei életerő

Rám nézett, és így szólt:

„Elhiszem magának! Hol szállt meg?”

„Most szálltam ki a repülőtéri taxiból – feleltem – majd nézek valami motelt a környéken.”

„Nem, mi biztosítjuk a szállását – mondta. – Úgy hiszem, az Úr küldte ide.” Aztán megkérdezte tőlem, volna-e kedvem öt katolikus pappal együtt lenni a szállón.

„Miért ne?” – mondtam. Úgy véltem, jó muri lesz.

Short tiszteletes elvitt a szállásra, és ezt mondta:

„Szívesen látjuk itt, maradjon, ameddig akar. Azért van itt üres ágy, mert az egyik pap elhunyt benne.”

„Nos, én nem fogok, dicsőség Istennek örökké! – mondtam. – Küldetésem van itt, de hogy mi, azt nem tudom.”

Úgy volt, hogy két-három napig Pat Boone tartja majd a kollégiumi istentiszteleteket, de valami történt, és Pat nem tudott eljönni. Az egyetemi személyzet megkérdezte tőlem, hogy beszelnék-e én helyette.

„Persze, ha így akarják” – feleltem.

Közölték velem az istentisztelet időpontját. Mire odaértem, a terem zsúfolásig megtelt emberekkel. Több száz hallgató várt rám. Leültem az előadó helység emelvényén két fekete szolgáló társaságában. Mielőtt bemutatnak volna, fölhívtak egy fiatalembert, hogy szólót énekeljen. Miközben énekelt, rám szállt Isten Szelleme, és sírni kezdtem.

Sírás közben látomást kaptam Istentől. Négy szelet láttam leereszkedni valahonnan fentről a Mennyből. Nem tudtam, hogy van négy szele Istennek. Az egyik keletről jött, a másik nyugatról, a harmadik északról, és a negyedik délről. Mind a négy szél különböző irányból érkezett a Mennyből. Forgószerű volt mind a négy, Isten látnom engedte őket. A négy szél frontálisan lecsapott, nagy erővel érkezve onnan fentről. Van valami a szél körül, amin Isten egyszerűen áthatol, és Isten Szelleme úgy jön, mint a szél.

Ébredés

Nem tudod, honnan, csak ott van. Elindul a szél, de az rejtély, hogy honnan érkezik.

Hanem Istennek titkon való bölcsességét szóljuk, azt az elrejtettet, melyet öröktől fogva elrendelt az Isten a mi dicsőségünkre.

1Korinthus 2:7

A négy szél egyetlen nagy forgószélben egyesült, és lezúdult a földre. Akkor az Úr hangja szólt hozzám, és ezt mondta: „Így fog eljönni az ébredés a földre – mint a szél, nagyon hirtelen, a Mennyből. Senki nem fogja látni, egyszerűen csak jön. Nagyrészt fiatalokat használok majd az ébredés begyújtására; fiatalok által indítom el.”

Még mindig ott ültem sírva, miután ezt mondta. A dal végéhez sem ért az énekes, amikor ismét szólt hozzám az Úr: „Amint befejezte, állj fel! Lépj a mikrofonhoz, és prófétálj arról, amit most láttál és hallottál! Fiam, prófétáld, amit láttál és hallottál!”

Amikor az énekes a dal végére jutott, felálltam a székről, félig botladozva, félig sírva, és kezembe vettem a mikrofont. A hallgatóság nagy figyelemmel kísért. Kinyitottam a számat és prófétálni kezdtem arról, hogy mit láttam lejönni a Mennyből. Prófétáltam a négy szélről, hogy ébredést hoznak a földre, és hogy Isten fiatalokat használ majd ebben. Pontosan azt prófétáltam, amit láttam, és amit az Úr mondott nekem. Prófétálás közben úgy éreztem, mint ha fürdőt vennék ott belül. Tehát átadtam a prófeciát a Howard Egyetem kollégiumi istentiszteletén, és az emberekből kitört az öröm. Valósággal ujjongtak! Sokan a lábukra állva sírtak és örültek egyszerre.

Másnap reggel éppen reggeliztem az egyetem kávézójában. Shaw tiszteletes meglátott és odaült az asztalomhoz. Soha nem felejttem el, amíg élek.

Így szólt hozzám:

Mennyei életerő

„Mr. Hayes, magát az Úr küldte ide. Az Úr küldte ide erre az egyetemre.”

„Igen, tudom, Ő küldött” – mondtam.

„Az egyetem igazgatósága soron kívüli megbeszélést tartott ma reggel – mondta. – A tegnap átadott prófécijája annyira felindította őket, hogy úgy döntöttek, néhány keresztény fiúnak az egyetemről kiutalnak egy kis pénzüsszeget, hogy ott összejöveleteket tartsanak, és igyekezzenek véget vetni a zavargásnak és lecsendesíteni a hallgatókat. Tisztában vannak vele, hogy magát Isten küldte ide, hogy elmondja azt a próféciát. Úgy hiszik, hogy ilyen légkörben, és mert a hallgatók úgy reagáltak a beszédére, amikor megszólította őket, hogy Isten a válasz; Ő fog békét teremteni az egyetemen. Azt akarjuk, hogy még több istentiszteletet tartson.”

„Teljes mértékben Isten küldte ide, hogy elmondja azt a próféciát” – tette hozzá.

„Ó, elhiszem, most már elhiszem – mondtam. – Amikor ide jöttem, nem tudtam, miért jövök, de Isten tudta.”

Ez 1971-ben történt, és ezt a próféciát 14 éven át megemlítettem a tanításaimban. Olykor ezt is közöltem az emberekkel, miközben közreadtam: „Ébredés közeleg; legjobb, ha felkészülnek rá! Jobb, ha vigyáznak, mert én már láttam ilyet! Ébredés jön, és az elindításában Isten fiatalokat fog használni, hogy azt begyűjtsa.”

Aztán 1985-ben elmentem a Hit Igéje Gyülekezetbe a texasi Dallasban, hogy négy estén keresztül műholdas szemináriumot tartsak. Azonban Istennek más tervei voltak.

Azzal kezdődött, hogy egy fiú, olyan 14 éves forma, látomást kapott az Úrtól. Valami fény ereszkedett le a Mennyből, és beborította a Hit Igéje Gyülekezetet. A fiú angyalokat látott, és azt is látta, hogy Isten mire készült.

Másnap este a Hit Igéje Bibliaiskola egyik oktatója, Valarie Owen felállt, és elmondta, hogy aznap reggel a Szellem elragadta őt.

Ébredés

Erős kenet volt jelen, miközben Istent dicsőítettük. Letérdeltem, s azután transzba estem; mozdulni is képtelen voltam. Ezeket a szavakat szólta Isten a szívemhez: „Azusa utca, Azusa utca. Közbenjártál és megtörted a hatalmasságokat, Én pedig ki fogom tölteni a Szellememet, ahogyan Azusa utcára is kitöltöttem. Eddig semmit nem láttál.”

Azusa utcában volt az a gyülekezet Kaliforniában, ahol Isten elkezdte kitölteni a Szellemét, mint ahogy pünkösdkor tette. Isten megmutatta nekem, hogy ezek az emberek eltökélt módon elkötelezték magukat arra, hogy egyre többet és többet kapjanak Istentől. Éheztek a szellemükben, tehát összegyűltek, és az Úr elé terjesztették a kéréseiket. Lehozták a magasság erejét, mert hittek Istenben. Addig maradtak, míg nem jött az erő. Azt mondják, hatalmas, zúgó szélként érkezett, csakúgy, mint pünkösöd napján. Amikor rájuk szakadt, azok, akik nem kértek belőle, elfutottak onnan. Mire a végére érünk, mindenütt Azusa utca lesz megint. Dicsőség Istennek, halleluja!

Másnap kis harmadikos és negyedikes elemisták arra kérték a tanáraikat, hogy imádkozhassanak a szünetben. Azt kívánták, hogy kimehessenek a gyülekezet előterébe, és imádkozhassanak. Így is tettek – imádkozni kezdtek, és az egész csapat elvágódott a Szellem ereje alatt. A padlóra zuhantak ima közben, és ott imádkoztak tovább. Két-három óra hosszat heverték ott. Kisgyerekekről beszélek.

Az Úr már 14 évvel azelőtt megmondta nekem, hogy kisgyerekeket használ majd az ébredés begyűjtására. Az emelvényen ültem, amikor ezek a bizonyágok történtek. A Szent Szellem megengedte nekem, hogy újra átéljem a próféciaát és azt a látomást, amelyet 1971-ben Washington D.C-ben láttam. „Megtörténik, és itt van. Amiről megmondtam neked, hogy meglesz, itt a szemed láttára zajlik már.”

Mennyei életerő

Aznap este beszámoltam az embereknek arról a látomásról. Elkezdett mindenféle dolog történni, az istentiszteleten és azon kívül is. Az emberek Istentől származó jeleket és csodákat láthattak. Látomásokat kaptak, a földre estek és ott imádkoztak. Égtek a telefonvonalak a sok bizonyágtól mindarról, amiket Isten tett szerte az országban. Így indult az ébredés, amely végigsöpört a földön ezután.